

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
's-Hertogenbosch, van 11 maart 2011 in zaak nr. 10/41653 in het geding
tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 maart 2010 heeft de minister van Justitie een verzoek van de vreemdeling om krachtens artikel 64 van de Vreemdelingenwet 2000 te bepalen dat uitzetting achterwege blijft, afgewezen.

Bij besluit van 24 november 2010 heeft de minister voor Immigratie en Asiel het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 maart 2011, verzonden op 14 maart 2011, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 april 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. In de grief klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte met toepassing van artikel 83 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) de bij brief van 31 januari 2011 overgelegde medische informatie (hierna: de brieven van de behandelaars) en het advies van het Bureau Medische Advisering van 15 februari 2011 (hierna: het BMA-advies) bij de beoordeling van het beroep heeft betrokken. Daartoe wijst de minister erop dat ingevolge artikel 79 van de Vw 2000, artikel 83 van de Vw 2000 in de onderhavige zaak toepassing mist.

2.2.1. De rechtbank heeft overwogen dat, voor zover thans van belang, het standpunt van de minister in het besluit van 24 november 2010, dat de vreemdeling niet in aanmerking komt voor toepassing van artikel 64 van de Vw 2000, geen stand houdt. Daarvoor heeft de rechtbank redengevend geacht dat uit de brieven van de behandelaars en het BMA-advies blijkt dat de vreemdeling sinds zijn opname op de gesloten afdeling van Mediant geestelijke gezondheidszorg op 19 januari 2011 niet in staat kan worden geacht te reizen.

2.2.2. Ingevolge artikel 79, eerste lid, van de Vw 2000 is, voor zover thans van belang, artikel 83 slechts van toepassing indien beroep wordt ingesteld tegen een besluit omtrent een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 of 33, of tegen een besluit omtrent tijdelijke bescherming of toepassing van artikel 45, vierde lid, indien de vreemdeling in de gelegenheid

is gesteld zijn zienswijze over het voornemen van dat besluit te geven.

Ingevolge het tweede lid is, voor zover thans van belang, artikel 83 van overeenkomstige toepassing indien beroep wordt ingesteld tegen een besluit als bedoeld in de artikelen 43 en 45, vierde lid.

Ingevolge het derde lid is, voor zover thans van belang, artikel 83 van overeenkomstige toepassing indien in de voornemenprocedure, bedoeld in de artikelen 39 en 41, de vreemdeling tevens in de gelegenheid is gesteld om zijn zienswijze te geven over het voornemen niet ambtshalve een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 14 te verlenen dan wel over het voornemen om de uitzetting niet op grond van artikel 64 achterwege te laten.

2.2.3. Nu geen besluit als hiervoor bedoeld voorligt, is artikel 83 van de Vw 2000 in de onderhavige procedure niet van toepassing. De brieven van de behandelaars en het BMA-advies zijn – gelet op de inhoud daarvan – geen nadere onderbouwing van een eerder door de vreemdeling ingenomen stelling. De rechtbank diende daarom bij haar beoordeling uit te gaan van de feiten en omstandigheden zoals die zich voordeden ten tijde van het besluit van 24 november 2010, zodat de omstandigheid dat de vreemdeling op 19 januari 2011 is opgenomen op de gesloten afdeling van Mediant geestelijke gezondheidszorg door haar ten onrechte bij de beoordeling van het beroep is betrokken.

De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Nu de rechtbank niet is toegekomen aan een beoordeling van de overige door de vreemdeling in beroep naar voren gebrachte gronden, zal de Afdeling de zaak met toepassing van artikel 55, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet op de Raad van State naar de rechtbank terugwijzen om door haar te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

2.4. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van deze kosten te beslissen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 11 maart 2011 in zaak nr. 10/41653;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de door de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. E. Steendijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

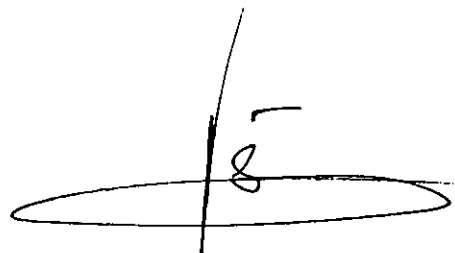
w.g. Van Loon
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 mei 2012

284-657.

Verzonden: 21 mei 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, sweeping horizontal stroke with a vertical line crossing it near the center, and a small loop on the right side.

mr. H.H.C. Visser